

עין משפט
נר מצוה
פ:

ל' א ב מ' מ"א מ"ב
טומאת אוכלין הלכה יח
ל' ג מ"א פכ"ג מ"ד
מסירה הלכה טו סמג
טעין פנ טושי"פ ח"מ פ"י
רעו טעוף יד
ל' ד ה מ"א מ"א מ"ב
שמעון הלכה כא כב:

דבינו גרשום

עושה פירות וממקום שאין רואה את המה
פירות וממקום שאין רואה את המה
דלמך מה ועוד דלמה פקקיש יש
בנפנים וקנים והכל מן המחתום וההם
מן העליון: לא פקש קש' לה ויא
עזי מעלי' לה. לאו דוקא דלמך
גריי בנפנים וקנים אסור לה אמר
נעז' (דף י:): אומאי צילנא שרי
אברוי צילנא אסור אלא לא ודא
מיקש קסאי ווא עזי מעלי לה:
בזה ארי ווא עישה פירות. וא"ת
הא אמר בפ"ק דע"ז (דף יד.
שעשין פירות והכל כהניא ארי
שעשין פירות: ש"ס חוראני.
והא דלמך בפדק קמא דע"ז (סס)
דפורענא אין לו עיקר לא היינו
מורענא דכל אלא מין אחר אבל
הא שזא מין ארי יש לו עיקר:
עמנונים

בכוורתו מטמא שומות אוכל
גרופיות: "יתנו רכנן יהלוקה אי
בתולה השקמה ג' מפחים סדר
למעלה בקלים ובראיוס חופר
ג' מפחים בענין ורמינה יואני
עבודה ר' יהודה אומר "בדרכ
מעם הארץ מעם הארץ הוא
מעלי לה מעם הארץ ודאי ק
עליי מעלי לה גבי שביעית
עבדין מדי יורדא מעלי לה
מחליף וארו אין גזעו מחליף וה
כמר יפרח כארו בלבננן יגנא
ארו למה נאמר תמר אילו
אין עושה פירות אף צדיק אין
ולא נאמר ארו הייתי אומר מה
לכך נאמר ארו אלא הביע' כי
רבה בר רב הונא אמרי בר רב
והרס ועץ שמן אשים וגו' ארו
כרש שחור תהדר שאגא ותאפי
הוסיפ' עליהן אלוים אלמונים

דלית ליה האי שיעורא אלף שיעור
טפח או ב' טפחים מעליא ליה ואחא
קשי. כל כך ולא עליי מעלי אלף מפס
מדי דודאי קשי דפשיטא כי ביה דלא
לעזמא כדי מחיה האילן קשי: אם נאמ
אודידי נא דמזמור אלא ומזמור מכל וכל
מעליי לכן נאמר תמר דמביח נמי
דריק אין גווע מחליף. אם מת שלא יו
ארו. ק"ל"א נלע"י: סוריתא. פ"ן.
ב"י"ש: שאגא. איכא דאמר (ג) שף וא"י
עליסן. כחמיס על דאמר שכוותא פסוקי

[illegible]

(א) נראה דל"ל יהודה מחנה בשבת חייב, משום ט', (ב) נראה דל"ל פקנים ובגדים מן המקח ולמעלה מן הקשר ט"ו

המוכר את הספינה פרק חמישי בבא בתרא

דמנ קוורס דבורים כו'. ככר פירשתי כפ' המוכר את הבית [לפני סה:]: הרי
 הו' בקרקע. והלכך אפי' אם חיבש עליה לא היו ממלכ לקבל טעומה
 כדנפקא לן מיערב הדבש[ים]: ה"ג דבש שוב מן הכוורס אינו לא אוכל ולא
 משק בשלמא לאכ"י נחת אלל גרסינן קטיל. וכל גרסינן ופירמא לאכ"י
 אע"פ דזו מוקדא הו' בשלמא משבש

היה בספרים שטענו לומר דלענין שנת מיירי ולא מילתא היא דלא שייך לומר לא לישנא דזינן אכיל אכול ולא משקא האל לענין טומאה אכל לענין חסור מוקף דשכח ה"ל לומר דשכח שזו מכוסה אכיל אכל לענין דבשנת טומאה מיתגמא דכתיב נמי כי האל גוונא כחשופתא בתלת מס' טהרות (פ"ב ה"ב) דשכח שזו מכוסה דבורים מטמא טומאת משקין חשב עליו לאלוהין מטמא טומאת אוכלין; אינו לא לומר כו'. לומר לא מקבל טומאה בשלמא לאכיל. דמוקי דשכח

חתא אלא דרברא קשיא
 "ג' כלי מאוס רב אחא
 שוב עז גבי קרקשין
 אינו לא אוכל ולא
 יכולה מטמא טומאת
 טומאת משקין בשלמה
 וזוהי מילתא דרבי

כוונה בשמי חלות ה"ג בשמי חלות
 הלך ריחא ולא תפקי לרב כהנה
 דכיון דחלקי לנדרוסי אע"ג דזב
 בעי מחשבה אלא לרבה. דלא בעי
 לזקומי בשמי חלות קשיא לרב כהנא
 דפסי' אי מוקי לה כר"א לזב כלי
 חשיב כמקרקע: ע"ג כלי מאוס.

והלך כיון לבחון הכוורת לא היו
תשי אולם כלל כ"ח והשנה כשישנה הרי
זכר ע"י לא מלאם הלך לרץ מחשבה
אבל אליהם דרכנו לחשוד לרץ אולם
בחוק הכוורת לא מביטיל שם אולם
מנייה שמוס כל מלאם עד שיספס
מלאכול הלכנו כלחמירין בשחית
חולין (דף פ"א.) כן נראה בשני:

קִשְׁטָן - קִשְׁמָן וְקִין שֶׁאֵין רֹאשׁ לְאֶסְפֹּן אֲבָל גִּבִּי כְּלִי מֵאִסּוֹן שֶׁחֵב אֹחֶל: **שְׁמֵלָה לֹאֲנִי יִישָׁא** - דְּמוּקָה לֵה נִשְׂחֵי חֲלוֹת וְלֹא מִקְשֵׁי לֵב: **לֵבָה** לֵב: **לֵבָה קִישָׁא** - לֵבָה כִּהְיָה דְּבַעַל כִּרְחָק לֵאזִי רִי"א הִיא דִּמְחֻשָּׁה לֵב הִמְנִי לֵאזִי לְשׁוּיָה כְּתֻשָּׁה בִּי הִיכִי דִלָּא מִנִּי לְפִירוֹת מְחֻוּרִים לִקְרֹקֶע לְקִבּוּלִי עֲוֹנָהָה בְּמֻחֻשָּׁה: **עִפְסָא** - דְּהִדֵּר וְיִמְנָה וְאֵעִ"ג דִּלָּא הִינּוּ שׁוֹם גְּרוּפִים: **סְחָלָה שְׁמֵקָה** - שֶׁלֹּא נִקְלָשָׁה מְעֻלָּה: **סְדָן** - שֶׁכֵּךְ נִקְשֵׁי פִעֵם אֲחֵרָה: **גִּדְלָה** - לִפִּי שֶׁאֵין וְעֻמָּה: **וְאֵסְפֹן** - וְכִסְפֹּה: **וְכִסְפֹּה לֵב שְׁמֵקָה** - גִּבִּי וְכִסְפֹּה: **וְכִסְפֹּה וְכִסְפֹּה** - דִּי כְּפֻחוֹת: **מִפְנֵי הִיכָּא עֲצוּדָה** - שִׁיגָל יוֹמֵר וְחֵבִי וְכִרְמָךְ לֹא תִזְמֹר וְיִקְרָא סָא: **דְּדִרְכוּ אֲסוּר** - דְּמִפְרֻשָּׁה לְקִישָׁה: **מִן הִקְרֹקֶע** - **עַד יִי עֲסֻפִּים** וְלֹאֲנִי אֲסוּר לְחִימֵי

וְקוֹלָךְ מִמְּעַלְמָה מַעֲשֶׂה הַיָּד הַזֶּה הוּא לְאֵלֶיךָ וּמַחֲשִׁיבוֹ הֵא אֶיִדְךָ
 סְנִיאוֹ מִכֶּלֶךְ וּאֵיִדְךָ מִן הַקִּדְקֵד עַד ג' וּמַג' עַד י': לֹא מִקְשֵׁ
 יָן מַעֲלִי: הַלֵּכְךָ גְּבִי שְׂבִיעִית שֶׁאִסּוּר לְמוֹר אֵינְךָ כְּדִי שִׁבְרִידָה עֲבָדֶיךָ
 אִסּוּר דְּלוֹרִיתָא לְחֻמְרָא אַבְל גְּבִי מִקֵּשׁ וּמִמְכָּר דַּעֲמָה הַמְּזִכֵּר לְשִׁיר
 יָנוּן מַחֲלִיךָ לְמַה נֶּאֱמַר אֲרוֹ שְׁנוֹת מַחֲלִיךָ וְאֵינְךָ עוֹשֶׂה שְׂבִיעִית אִסּוּר קִרְבִּי
 וּבִלְבַד קִדְמוּתִי בְּעוֹלָם וְאֵינְךָ (א) לְעוֹלָם (ב) אֵינְךָ מַחֲלִיךָ אֲמַר מִקְשֵׁ
 כִּי מִי מַעֲלִילִים יִחַלְכֵּהוּ (וְשִׁיעִי ג:) אֵינְךָ נוֹעֵמוֹ מַחֲלִיךָ אִם נִקְדָּךְ אָף
 וְקוֹס: לֵכְךָ נֶאֱמַר אֲרוֹ כְּדַחֲבִיב כִּי שְׂבַע יִפּוֹל לְדִקִּי וְקֵס (וּמַעֲלִי דר:)
 בְּכֵס: אֶפְרַסְתָּהּ (ג) שָׁךְ שִׁמְמוֹ עוֹשִׂין הוֹפֵךְ כֵּן גִּרְשָׁה בְּעִינֵי בְּרִיתִי
 וְאֶפְרַסְתָּמוֹן שׁוֹרִיבָא: לֹא אִתְפַּרְשׁ וּמַקְשִׁין הֵי שְׂבִיעִית הוּא: הוֹסִיפוּ
 תַּחַת הָאֵלֶּה נוֹטְמָא (וּבְרַשְׁתִּי לֵה) בְּלוּטִי קִישְׁרִיא שְׂטַעֲנָה גְּלוּתִי:
 כְּסִתָּא

[illegible]

וּמִיָּד יֵשׁוּעַ אָמַר לָהֶם וְאַתֶּם מֵיִן הַבָּיִת הַזֶּה תֹּקְפוּ אֶת הַכֹּהֲנִים וְאֶת הַלְוִיִּם וְאֶת כָּל הַיִּשְׂרָאֵלִיתִים וְתִסְּאוּ אֶת הַיִּשְׁטִין מִן הַבָּיִת הַזֶּה וְאֶת הַכֹּהֲנִים וְאֶת הַלְוִיִּם וְאֶת כָּל הַיִּשְׂרָאֵלִיתִים וְתִסְּאוּ אֶת הַיִּשְׁטִין מִן הַבָּיִת הַזֶּה

מסורת הש"ס

(א) לעיל קה: שביעות פיי מ"ז
 עוקלין פיי מ"ז, (ב) שבת מ"ז.
 לעיל פ. פ"ט, (ג) (בכורות ו:)
 (ד) תענית כה: (ה) שביעות
 פ"ד מ"ה ע"ש (דה ח:
 ו) תענית כה: (ו) תענית כה:
 ד"ה כג. (סוכה ל"א ט) (ש"ח
 יד).

מורה אור השלם

1 ויחנן לא שמע בהשבעת
אביו את העם וישלח את
קצה המטה אשר בידו
ויטבל אותה בעירת הדבש
וישם ידו אל פיו ותאמר
שפתי: שמואל א יד כז
2 עדים בתקור יסרח כארז
כלבטון ישנה
3 אתן כמדבר ארז שקה
חדרס ועץ שמן אשים
בערקה ברזש תדקדק
ותאסור תדקדק
ישעיהו מא יט

100

הגהות הב"ח

(א) רש"ם ד"ה אף לדיק
וסי' ואין לי חלק לעולם
הנא: (ב) ד"ה אפרסמא
שרף שממנו: (ג) ד"ה שאנא
איכא דאמר שרף וא"כ:

לעזי רש"י
 קיצ"א [קישנ"א]. אלון.
 סי"ן. ארון.
 שף [ש"ף]. אשוח.
 כרי"ש [כרי"ש]. תאסור.
 שף [ש"ף]. אשוח.
 קישנ"א [קישנ"א]. אלון.
 ללונ"ץ. בלוטס.

[illegible]

במדינה יחיד ושם, ע"י פסחים
קנה מקור ופחים שם וברכות
צדיק, אין לו זכר, צדיק אין
שואג, ש"ס בלש"א ושם.
ו' בילאנד"ה ושם.

תמות בוטני, אותו אילן